

CINE VREA ȘORICI?

(comedie, fragment)

Motto: *În casă, băutura și secretele nu stau să se împuțască.*

LUȚA – mama lui Stanoje, 50 de ani, moldoveancă, măritată cu Ducov, posesivă cu fiul său și critică în privința noii sale iubite. Iubește carnea de porc și, în special, șoricul de porc (obsesie). Ea crede în puritatea fiului ei (crede că e virgin).

DUCOV – tatăl lui Stanoje, 59 de ani, aromân, la al treilea mariaj (cu Luța), are doi băieți din celelalte căsnicii. Îi place foarte mult să facă rachiou și se mândrește cu originile sale.

STANOJE – masterand la Politehnică, 24 de ani, șters, plâpând. O iubește pe Clara și speră ca ea să treacă testul familiei sau măcar să nu îi dea papucii după reuniunea de Crăciun.

CLARA – iubita lui Stanoje, 23 de ani. Masterandă la Artă Monumentală și predă desen la o școală. Preferă legumele, o oripilează grosolăniile, părinții ei au domenii unde cultivă fructe goji.

SULIJA – mătușa lui Stanoje, sora lui Ducov, 48 de ani și divorțată de Gelu, e frustrată de faptul că Gelu e chemat la reuniunile de familie deși el nu mai face parte din familie. Are un conflict permanent cu acesta și îi reliefează defectele cu orice ocazie. O atacă pe Cremona nonșalant. Speră ca proaspăta soție a lui Gelu să se înece cu șorici.

GELU – a rămas unchiul lui Stanoje, deși este divorțat de Sulija. Are 56 de ani, are o prietenie foarte strânsă cu fostul cumnat, Ducov, și îl iubește pe Stanoje. Este foarte glumeț și afemeiat. S-a căsătorit recent (de 1 an) cu Cremona. Fac gesturi care o scandalizează pe Sulija.

CREMONA – tânăra soție a lui Gelu, posesoarea unui corp superb, 32 de ani, barmaniță/ospătăriță. Obscenă, teatrală. Este un personaj absurd.

SCENA I

Sufragerie. Luța și Sulija pregătesc masa. Ducov tot încearcă să prindă un post la radio. În sufragerie intră Gelu și Cremona, salută gazdele și li se alătură. Sulija încearcă să-i ignore, se așază pe scaun și stă bosumflată cu spatele, se prefăce că șterge pahare și farfurii.

GELU: (cu o mână o ține de mijloc pe Cremona, cu cealaltă mână flutură în aer. Strigă bucuros) Mă, lume, mă! Ce faceți, băi? Au venit oaspeții!

CREMONA: (senzuală, veselă) Bună ziua tuturor!

DUCOV: (binedispus) Geluțule! Ce faci, mă, calule? (Cremonei, încercând să fie șarmant) Oo! Bonjur!

CREMONA: (îi întinde mâna): Încântată de cunoștință! Mai carismatic decât mi-a povestit Bubă.

LUȚA: (se îmbrățișează cu Cremona) Bine ați venit, vă așteptam.

SULIJA: (către sine, stă cu spatele, o îngână pe Luța) Da... v-așteptam ca pe facturi.

CREMONA: (o pupă pe obraji pe Luța) Bine v-am găsit și noi! (vine și întinde mâna către Sulija) Cremona, încântată! Să-mi spuneți Crema, vă rog! (piscos, dă să o pupa) Arătați splendid!

SULIJA: (inertă) De tine nu mai zic.

GELU: Luța-puța! Ce faci, măi, gatico? (o ia în brațe, vesel) Mai faci și tu riduri odată?

LUȚA: (enervată, zâmbind) Doar la... când stau în apă.

GELU: (râde) Bun, bun, înmoai-o bine. (zâmbitor către Sulija) Sulija! E bine că ne mai vedem din când în când. Ce mai faci, dragă? (o ține de mâini) Ești bine?

CREMONA vorbește cu DUCOV și LUȚA.

SULIJA: (iritată, zâmbeste forțat) Bine, cum nu. Tu?

GELU: Îmi merge, îmi merge, de ce să mint? Nu vezi că s-a mai retras și burta?

SULIJA: (joacă mirarea, se uită sub centura lui Gelu) De-ar fi doar asta. S-a retras tot, n-ai iertat nimic.

GELU: Nu fi răutăcioasă. Suntem oameni mari, nu? Prieteni. Putem să ne-nțelegem.

SULIJA: (geloasă, nu îi răspunde la întrebare) Și? Îi bună crema de ceva?

GELU: (fălos) Dacă mă zgândărești, îți zic... îți zic... mă unge tare bine.

SULIJA: (mimează grija) Să nu faci blânde, numai zic...

LUȚA: (încearcă să înlăture tensiunea) Ei, dacă, ne-am pupat și toate cele, poftiți la masă!

TOȚI din cameră se așază la masă. Cremona, Gelu și Ducov într-o parte, Sulija și Luța în cealaltă parte.

DUCOV: Bă, hashcă*, nu servești ceva bun?

GELU: N-am vorbit o treabă la telefon? Ia uite, chiar în ușă, uite ce am adus. Tămâioasă, de la taică-meu.

DUCOV: Tu mă superi! (arată spre sticla lui) De asta nu guști deloc?

GELU: Ei, fie, hai, toamnă, că avem de stat. Da' ce-ți fac băieții, băi, Ducule?

DUCOV: Bunescu cu toții, unu la Paris, valtu în Cehia, pe un' se poate.

GELU: Aș fi vrut să-i văd și eu, mă, că nu i-am mai văzut de trei-patru ani.

LUȚA: Vreo șase.

DUCOV: Tu cunosci treaba, cu femeile pe acolo... vin mai greu.

CREMONA: Dar băiatul? (*încurcată*) Stalone?

LUȚA: A, puiuțul meu, vine și el, cum să nu vină!

GELU: (*rușinat*) Amandina mea, Stanoje-l cheamă. Știi, ți-am zis, „Prăslea” lui Ducu.

CREMONA: (*stânjenită*) Mă scuzați! Nu sunt obișnuită cu numele mai deosebite...

SULIJA: Hai, nu vorbescu, zău? Nici Cremona nu-i ușor de spus.

CREMONA: E ceva mai fluid, parcă...

SULIJA: (*răutăcioasă*) Mai vâcosu, unuros, așa...

GELU: Și? N-aduce și el vreo bombonică?

LUȚA: (*în timp ce împarte pahare*) Oo, pe dracu', ce să aducă? E încă un boboc, abia ce a început facultatea...

DUCOV: Să tot aibă vreo patru ani, Luța.

LUȚA: (*enervată*) Da, dragă, și? Nu abia a început? E primul an de masterat... și ce vrei? S-o ia deja pe arătură? La facultate înveți, nu te coțai!

CREMONA: Vai! Masterat? Ce domeniu?

LUȚA: (*mândră*) Injiner!

DUCOV: Ceva mașinistu pe utilaje...

LUȚA: Dacă tăceai, filozof rămâneai! Astea-s denumiri vechi de pe vremea când lucrai tu la inteprindere. Ce face băiatul e altceva...

DUCOV: Filozoful care? Ăla... zi să-i spun...

SULIJA: Zici de ăla grecu'?

DUCOV: (*gânditor*) Ăla, da, ăla, da-i zice cum?

CREMONA: Sofocle?

DUCOV: Și Sofocle, dar e valtul, tot cu S.

LUȚA: (*plictisită*) Ei, uite, de aia nu mai puteam noi! Treci peste.

DUCOV: Așa! Socares! El zice o dzâcă de m-am minunat multu vreme.

LUȚA: Și minunat ai rămas.

DUCOV: (*serios, solemn*) „Cunosci pe tine însuși!”

CREMONA *aplaudă admirativ*, GELU *o oprește*. LUȚA și SULIJA *se uită crispate*.

SULIJA: Socares cred că însemnatu altceva.

LUȚA: Of, mama ei de viață, mai bine nu ziceam!

DUCOV: (*mândru, gesticulează cu paharul*) Dacă tăcetu, filozof rămânetu! [...]

SULIJA: (*în șoaptă, către Gelu*) Și de pe unde ai cules-o?

GELU: Cum?

SULIJA: Cum v-ați cunoscutu, dragă? (*iscoditoare*) Ne întâlnim și noi pentru prima dată. Suntem fierți să știm.

CREMONA: Eram într-o zi în tura de seară...

LUȚA *intră în cameră cu două platouri în mâini pline de ouă umplute*.

LUȚA: Am sosiiit. Cum vine asta, era zi sau seară?

SULIJA: Chiar așa.

CREMONA: Într-o zi a venit seara.

DUCOV: Viespi mai sunteți.

SULIJA: Ăsta nu-i un lucru nou.

GELU: (*către Ducov*) Pofitim. Și te întrebi de ce n-a mers...

SULIJA: (*către Gelu*) Alo, că venitu seara!

CREMONA: A venit seara, deci.

GELU: Și mă nimerisem să fiu în zonă cu un tovarăș...

GELU și CREMONA *chicotesc și încep să se giugiulească*.

DUCOV: (*se uită cu drag la cei doi*) Mai știi, Sluți? Așa ne pupăceascu și noi la începutu.

LUȚA: Ești culmea!

SULIJA: (*îl împunge pe Gelu*) Să-i dăm înainti cu povestea, băieți!

Cei doi se opresc.

GELU: El avea o treabă, ne-am luat gudbai, eu intru în bar, mă așez și comand un cincizeci. Când, ce văd? O văd că se apropie și mă servește. Am rămas prost. (*adresându-se Cremonei*) Amandina mea...

SULIJA: Luțica, să aduci și niște lămâiu, că parcă mă ia așa, cumva...

LUȚA: (*nu înțelege ironia*) Cum, nici n-ai gustat bine un ou și deja?

SULIJA: Da, uite, nu știu de la ce o fi...

CREMONA: Mai zi, mai zi, iubire.

GELU: Și când i-am cerut nota, pe notă și-a scris numărul de telefon. Am gândit: Gelule, te vrea!

CREMONA: M-a atras ceva... ceva ce nu pot descrie.

SULIJA: Corect, banii nu cer descrieri fițoasi.

GELU: Fii sigură că nu-i asta. Nu mi-a rămas mare lucru, tu știi.

SULIJA: Mie nici atât.

GELU: Și-atunci...

SULIJA: Și-atunci să-mi datu jumătatea de hectar înapoiu ca să ai motiv să te plângi și –

CREMONA: De cum m-a sunat și ne-am revăzut m-au încercat florii dragostei...

SULIJA: (*Pufnește*) O, o! Da! Frumos. Geluțu și dragostea!

DUCOV: Nu poți nega că are și calitate...

SULIJA: Cu grămada! E frumosu, tânăru, deșteptu și bogatu, iar mai presus are și sculele la el...

Soneria sună și toată lumea tresare. LUȚA lasă lămâile pe masă.

*hashcă = cioară